

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Атаманчук Василь Іванович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, частині першій статті 9, статті 16, частині п'ятій статті 17, статті 22, частинам першій, другій, четвертій, сьомій статті 41, частині першій статті 50, статті 56, частині першій статті 58, частині першій статті 65 Конституції України (конституційність) приписи статті 2 Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (далі – Закон № 3668) зі змінами, що поширюють свою дію на Закон України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII (далі – Закон № 796), перше речення частини третьої статті 67 Закону № 796. Цими приписами обмежено максимальний розмір пенсій, призначених відповідно до Закону № 796, десятьма прожитковими мінімумами, установленими для осіб, які втратили працездатність.

На думку автора клопотання, оспорювані приписи статті 2 Закону № 3668, першого речення частини третьої статті 67 Закону № 796 порушують зобов'язання держави, закріплені статтею 16 Конституції України, що призвело до порушення його права на належний рівень соціального захисту, гарантованого державою для осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи; призвели до суттєвого звуження змісту і обсягу його права як особи, яка має право на пенсійне забезпечення відповідно до норм попереднього законодавства (тобто частини першої статті 54 Закону № 796 в редакції Закону № 3285, яке діяло на час призначення йому пенсії без обмежень), гарантоване статтею 22 Конституції України; порушують приписи частин першої, четвертої статті 41 Конституції України, якими визначено, що кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю та ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Також він зазначає про порушення визначеного частиною першою статті 50 Конституції України права на безпечне для життя і здоров'я довкілля та відшкодування завданої порушенням цього права шкоди; передбачене статтею 56 Конституції України право на відшкодування за рахунок держави матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.